

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

otuz 2. sayı

21 Ekim 2020

BU SAYIDA

- Ümit Yaşar Oğuzcan
- Tacettin Şimşek
- Sabahaddin Karadaş
- Lütfü Şehsuvaroğlu
- Halit Yıldırım
- Güngör Çakmakçı
- Hikmet Özdemir
- Dursun Yeşil
- Salman Kapanoğlu
- Hacı Musa Tuncer
- İsmail Kılınç
- Sabit Eymen
- Haydar Ali Nacar
- Mehmet Pektaş
- Şakir Şükür

Körler

● Ümit Yaşar Oğuzcan

Yürüyüp koşmaktan tez yorulanlar
Hem yokuştan yılar, hem düzü görmez
Alaca karanlığı kâfi bulanlar
Geceden kurtulup gündüzü görmez

Çokça kazanmanın sırrına ermiş
Bin kazanmış, vatanına bir vermiş
Adını sorarsan: Hayırsevermiş
Baksan ki yetimi, öksüzü görmez

Adamlıktan uzak o adamların
Hesabı yok devirdiği çamların
Yüz yıl geçse pişmek bilmez hampların
Gözü kabuktur, hiç özü görmez

Sefaletmiş, cehaletmiş, kime ne
Gerçeği görmeden geldik bugüne
Halimize şükredelim biz yine
Bir gün gelecek ki göz gözü görmez

A ş ı k k a r a

Hayâli kayalı hakka dayalı dergi

Yapımcı: Tayyib Almaca Yönetmen: Mehmet Pektaş

Set Amiri: Halit Yıldırım Afiş: Yasin Mortaş

Muhabbet Adresi: Onikişubat Belediyesi Sosyal Yardım Müdürlüğü Kahramanmaraş

Sesleşme: 0535 391 92 50 Dükân: www.acikkara.com e-mektup: acikkaradergi@gmail.com

32. Sayı Ekim 2020 ISSN-0106417 (edergi)

Balıca'ya Az Kaldı

● Tacettin Şimşek

Tokat'tan Balıca Mağarası'na 33 km. Şöyle böyle yarım saat, kırk dakika sonra oradayız inşallah.

Aracın sürücü koltuğunda Ali Rıza, yanında Mehmet Bey, arkada Erdoğan Bey'le ben, rahmetli Abdurrahim ağabeyin deyişiyle “can özümüzden besmeleyi çekip” yola çıkıyoruz.

Kaptanımız Ali Rıza mutlu. Bize meşhur Balıca Mağarası'nı gezdirecek. Bol oksijene mi ihtiyacımız var? Herkesin olduğu kadar... KOAH hastası mıyız? Hayır! Yani bir şifa turizmi değil bizimki. Sadece merak. Hani namını duyduk, görelim hesabı.

Gelmeden önce Tokat Valiliğinin sitesine bakmıştım. (Eski huyumdur. Bir yere gideceğim zaman, oturur ciddi ciddi araştırır, notlar alırım. Neresinde ne var? Nesi meşhurdur? Gezilmeye, görülmeye değer neleri var? Ve tabii mutfak kültürü nasıl? Nerede, ne yenir, ne içilir? Hepsini bir bir listeler, sağlam bir gezi planı yaparım. Anlayacağınız, dersime çalışır, yola öyle çıkarım.)

Balıca dünyanın en büyük ve en görkemli mağaralarından biriymiş. 95 m yüksekliğinde ve 680 m uzunluğundaymış. 8 salonu varmış. (Salonlara Havuzlu Salon, Büyük Damlatışlar Salonu, Çamurlu Salon, Fosil Salon, Yarasalı Salon, Çöküntü Salon, Sütunlar Salonu, Mantarlı Salon diye adlar koymuşlar.)

Evet, sekiz salon... Henüz keşfedilmemiş ve ziyarete açılmamış bölümleri hariç tabii. Yaşı tahminen 3.4 milyon yıl kadarmış.

Kaptan Ali Rıza yol boyu turist rehberliği yapıyor bize. Güzergâhımızı anlatıyor, gittiğimiz yerde karşılaşacağımız görüntülerle ilgili ön bilgiler aktarıyor. Bir süre suskunluk oluyor.

Erdoğan Bey:

“Olmaz, diyor, bu yol böyle sessiz sedasız bitmez, en iyisi ben bir türkü söyleyeyim, ister misiniz?”

“İsteriz, isteriz!” diye tempo tutuyoruz.

Elini kulağına atıyor Erdoğan Bey. En gözde türküsünü söylüyor:

*Ben melamet hurkasını kendim giydim eğnime
Ar u namus şişesini taşa çaldım kime ne?
Haydar Haydar / Taşa çaldım kime ne?*

Kul Nesimî'den... Sesim ve nefesim yettiğince eşlik ediyorum. Arada detone oluyorum, notaları kaçıyorum ama kimin umurunda?

Neşemiz yerinde. Ne var ki, kaptanımız boyuna yabancı bir cisim değmiş gibi omuzlarını kaldırıp indirmeye başlıyor. Bu havalar onun havaları değil belli ki.

Erdoğan Bey devam ediyor:

*Gâh çıkarım gökyüzüne seyredirim âlemi Gâh
inerim yeryüzüne seyreder âlem beni Haydar
Haydar / Seyreder âlem beni.*

Kaptanda aynı rahatsızlık emareleri...

Erdoğan Bey, türkünün en tehlikeli bölümüne geliyor:

*Sofular haram demişler bu aşkın şarabına
Ben doldurur ben içerim günah benim kime ne?
/ Haydar Haydar / Günah benim kime ne?*

Kaptan iyice huysuzlanıyor. Direksiyon titremeye başlıyor. Araba sağa sola geziyor, basbayağı s harfi çiziyor. Allah korusun, şarampole yuvarlanmamız işten değil.

Allah bilir, zihninden neler geçiyordur.

Yahu ben ne belaya çattım. Kim bu adamlar? Ne tehlikeli sözler bunlar! Sofular aşkın şarabına haram demişlermiş de, ben doldurup içermişim de, kime neymiş de... Tövbe tövbe! Aslında öyle adamlara pek benzemiyorlar ama... Demek ki dış görünüşe aldanmamak lazım.

Erdoğan Bey'in “Günah benim kime ne?” tekrarı sırasında kaptan bize dönüp iki koltuğun arasından sesleniyor:

“Hocam, sağda bir cami var. Öğle namazını kılsak mı?”

Mesajı alıyoruz.

“Beğendin mi yaptığını?” diyorum Erdoğan Bey'e. “Bak, kaptanı korkuttun. Dur, ben biraz yatıştırayım.”

İlk aklıma gelen Yunus Emre ilahisine başlıyorum:

Şol cennetin ırmakları
Akar Allah deyu deyu
Çıkmış İslam bülbülleri
Öter Allah deyu deyu.

Kaptana bakıyorum. Tedirginliği biraz azalıyor. Öyleyse devam!

Aydan aydıdır yüzleri
Şekerden tatlı sözleri
Cennette huri kızları
Gezer Allah deyu deyu.

Kaptan biraz daha sakinleşiyor. Vay köf-tehor! Huri kızlarını duyunca yelkenleri suya indiriyor. Ama hâlâ arabamız düz çizgi çizemiyor.

Erdoğan Bey:

“Dur, dur, diyor, ben bu işi kökünden halledecek bir yol biliyorum.”

“Nedir?” diyorum.

Duha suresine başlıyor.

“Vedduhâ ve'l leyli izâ secâ...”

Aman Allah'im! Mısırlı meşhur hafız bizim arabada. Hocam, Abdülbâsıt 1988'de Kahire'de vefat etmemiş miydi? Yoksa şu renkarnasyon dedikleri efsanenin gerçeklik payı var mı? Nasıl yani? Erdoğan Bey, bundan önceki hayatında Abdülbâsıt Abdüssamed olarak yaşamış olabilir mi?

Kaptan derin bir nefes alıyor. Bu kez de kendinden geçip bizi şarampole yuvarlaması an meselesi.

Bereket versin, korktuğumuz başımıza gelmiyor. Nihayet kırılmadan dökülmeden, bölünmeden, parçalanmadan, sağ salım, Ballica'ya varıyoruz.

Araçtan güle oynaya iniyoruz.

Bir ilahi ve bir sure sayesinde hayatımız kurtuluyor.

Asıl Vekil

● Sabahaddin Karadağ

Asılın oyuyla koşar zirveye
Kibirle seçene bakar tepeden
Millet bahçesinde güller solarken
Kirli bir hava var kokar tepeden

Seçim zamanında ararlar bizi
Vaatleri bitmez hep dizi dizi
'Mazbata' alınca verdiği sözü
Unutur yumruğu çakar tepeden

İktidar, muhalif hepsi de birler
Millet haznesini birlikte yerler
Derdimiz dinlemez 'meşgulüm' derler
Sözü ağızımıza tıklar tepeden

Ey *Hakkakul*, ne aradın, ne buldun?
Hak hukuk diyerek sarardın soldun
Umut kazanında yandın kavruldu
Altından ateşi yakar tepeden.

Derin Devlet Gazeli

●Lütfü Şehsuvaroğlu

Ey vefâsız meskenet, ey derde dert katan felek
Izdırâptan başka bir zevk vermeyen zindân felek

Gönlü bin aşktan usanmış lâl eden mecnûn gibi
Döndürüp dursun belâlar düşsün ay katran felek

Ay ki, biz uğruna yandık hem yakıp bin şems ve arz
Hem bulandık âb-ı aşkla rengi tam safran felek

Hep karanlık, hep elemeler verdin ah gündüz bile
Yâda değilmiş; banaymış garazın, tafran felek

Yaş döküp gündüz gece ben ağlamaktan derbeder
Zulme dost, sevdâyâ düşman, devlete yârân felek

Nerede bir ehl-i dâvâ varsa verirsin belâ
Ol derin devlet gibi şeytâna pek hayrân felek

Gelse hanlar, kahramanlar baş idemez fend ile
Ummadık tezgâhları hep döndüren devrân felek

Verdiler yıllarca emek, ehl-i dâvâ kanmadı
Süflî, sırtından geçinip durdu, ne hicrân felek

Çark-ı bî-sâfâ edip pervâne gönlüm ardına
Şehsuvâr der, gölgeler ki bahtına seyrân felek

Yalan

●Halit Yıldırım

Usandım hayatın sahte yüzünden
Gülüşi, bakışı, cilası yalan
Riyakârlık akar tatlı sözünden
Merhabası yalan, vedası yalan

Dönekliktir onun tavrı, hasleti
Dürüstlüğe yoktur asla niyeti
Sevemedim dünya denen gurbeti
Buranın temeli, vefası yalan

Vuslatı bir rüya, acısı gerçek
Zalime hep gül der, mazluma dert çek
Bu hesap elbet bir gün görülecek
Kulun da dileği, duası yalan

Kanma hiç kaş, göz süren güzele
Bin yeminle ümit veren güzele
Dünyayı tozpembe gören güzele
Onun da sevgisi, sevdası yalan

Taşircilerin Tafik ile Ag Gız Aba'nın Zıddık (Isparta Ağzı)

●Güngör Çakmakçı

Taşircilerin Tafik'ten Ag Gız Aba'nın Zıddığa

Gızım Zıddık;

Ötey gün abamın çelibasıyla bi çit bostan yol-
levediydim eletivemedi mi?

Gireği gün enüzün önünden hem de girevet-
li, yeni urbalı gontıralı geçeken sen ebdaslıktan
bakıyodun. Ben yeni sakoma bakıyo deye hı-
yalladım. Yanına it tünmüş de emedaniye ben-
gildemiş gibi neye fıyrıvedin? Yarını yemezdik
en gücü de mi? Sinnenip de nölcek? Saklambeş
mi oyneyoz? Musandırada gavun saklanır gibi
saklanıp durcek değilsin ya. Engücü bi gısmet-
tin çıkcek. Amma yat, amma biliş. Bi galgı iki
galgı necib osa seni birine vercekler.

Aras gün gâvede bi tevatür duydum. Seni
goya emekli başçavuş Gavuz Amada vecekle-
rimiş. Dinine imanına bana vediğin sözle nolu-
yo gı! Gocaya mı vacen bubaya mı? Bullir ıprık
gibi ben genci gözeli duruyokana elin ehdiyar,
bol donlu, tabbak mesli herifini netcen? Mayışı
varımış, variyetliymiş, yevmiye gün nevaleyi
düzdü müydü iki hammal ense kökünden ter
akalaktan bi halla daşırımış... Ole ofarttıklarına
bakma sen. Mayışı va deye obban gaşlı, şalvar
ağızlı cavır halan gandırıyo seni. Mayış olup
nolcek gı? Mayış seni ısıtcek mi? Pangınotları
torbaya gat, goynuna al, zabaha gada yat, ne
gıymatı va?

Bunnarın hepsi de gavuz gapcık evünsüz
mesmursuz laf. Hem sen gızım gocaya mı va-
cen bubaya mı? Ben gencim, gözelim o dibek
garınlı, aydeş bacaklı ehdiyara varıp da netcen
de. “Üskesallah vaman!” de. Elin galbır gulaklı
hırsız kedi enseli herifi kimi isdettirise isdettir-
sin. Daha garısı öleli gırkı bile çıkmadı. Utan-
meyo mu bu herif! Gar mı yok buz mu yok?
Garı mı yok gız mı yok? Bırak başka gapının
şaggarağını çalsın. Hem variyet olup nolcek gı?
“Gögnüme sam esekene keseme lodos esmiş
neneyen?” de.

Merkebin gocamışı ne işe yara? Haddini bil-
mez bi de teze yonca ara. “Bu yaşdaki goca ne-
yime?” de. Ver eline bastonu oturup beklesin
bostanı. Başga ne işe yarecek?

Habarı duydum töb'osun anıt benit oldum.
Cen evim ambaklanmış cövüz gibi şagga şag-
ga oldu. Töb'osun bu dertleri senin yüzünden
edindim. Yağırnımdam arı bi yel dikiliyo üs-
kesallah çıkmeyo. Eđerne bi de o aydeş bacaklı,
davul garınlı herife seni vesinle töb'osun dirlik
vemen, yeri göğü yırtarın. Hem bana vediğin
sözle noluyo gı? Ben eğlencelik leplep miyim
ki çiğneyip geçcen? Hem zaten sen o buban ya-
şındaki ehtiyarla üskesallah onmazsın. Hani
gönül deyo bi naşırfa suya bi dutam gırcı şeker
at, yuduve gurtul bu dertten. Töb'osun şığşırım
rahmetde yalınayak, göğneksiz tingildesem
cenevimin alavı üskesallah söyünmecek. Doy-
dum, osandım gari bu habarlardan. Bi bana bak
fişne fidanı gibi bi de o dibek garınlı ehdiyara..
Gözün de mi görmeyo gı! Gara perde mi endi
yoğusam? “Hem ben ona goca mı decen buba
mı?” de. Sav get başından dilini eşşek arıları mı
soktu? Aşır gapından getsin.

Bak gine paşa göynün bilir amma bin yattan
bi biliş eyidir. Bilmediğin yola girme dakla-
şır düşesin gızım. Bilmediğin aşı yeme davul
olur şişesin. Hel'amma gine paşa gönün bilir.
Dediklerimi gulağına eyi gat. Gorkak dav-
şan gibi düşünme gönül senin gönlün. Kestir
at. İki satır bana yazmaya da mı elin ermeyo?
Beni maraktan gurtar. Gireği gün bi kayide ona
varmeceni, beni sevdiğini yaz, bizim öte gan-
bır gapının mihına eyyatlı dakleşdiri, usullam
fiya gidesin aşam aşam, şavk vurmaddan gari
heş kimse hıyallamaz. Hep esker seni dikizleyo
değil ya. Şaşkın şaşkın suratını asma, düz yol
varıkana çamıra basma deye nefes tüketiyoz
burda. Şunu eyice gafana gat, parayla dirlik ala-
mazsın, benden gözeline de bulamazsın. Paraya
gandım sonunda yandım deme sakın. Bi bana
bak ince baston gibi, bi ona bak geçmiş bostan
gibi. Töb'osun seni düşünüyom. Yedi mehelle
ol. Çeyizin yaylı arabala doldursun. Hammalla
bi halla galdırsın. Eyi düşün gararı vercek sen-
sin, Rabb'ıye emanet ol. Kestane kebab acele
cuvap...

Taşircilerin Tafik

Zıddığdan Tâfiđe

Tâfik; mekdubunu Ginner bazarı günü aldım. Bi daha abân çelibâsıyla bostan felen yollama. Anam, halam hele akanam yüzüme bi hoş bakdılâ. Accık bi şeyle hıyallâ gibi oldulâ.

Dertlerim vâ dağlâ gibi, velâkin söyleyemen elle gibi. Sen bi tek Gavuz Amat isdediyo bellemişsin, onu diline doleyon. Ermiş ekin, bişmesi yakın. Ben mayışı vâ deye ehdiyar herife filen eh demen. Bi o yok ku... Akanam “Gızım gızım gız gişi, gızıma geliyo yüz gişi” deyo. Beni Topak Hâfız da isdediyo. HA’sı getmiş VIZ’ı gâmiş. Ne eden ben onları felen? Davulcunun Kel Üsene de istemeye geldile. Anam gapıdan çevirdi. Goca bulamadık ıra gırnav gırnav edenlerden mi sandın beni sen len? Yüksek bacalâ, zengin gocalâ felen isdemeyon ben. Yüz olcane elli osun, ağzı yüzü belli osun.

Sarı samanın altından suyu salıyon, sona heş o değıllikten duruyon. Altı ogga bekmez, yerinden gakmaz gibi lafları sıralamasını biliyon da sen gendini gantarda dartmeyon mu? Dilin bideci küreği gibi. Gıynaşık helâvetsiz gonusma. Gidişikli gibi laf etmeyi sevmen ben.

Yok fişne fidanı gibiymişsin, incecik baston gibiymişsin de, senden iyisini bulamazmısın da... Zort zort atıyon. Öyüne öyüne ötürme, gendin baş tahtaya oturma. Gubarlana gubarlana gabından daşcen. Sen öylesin böylesin de, biz çift garınlı gabak mıyız, köken buruşuğu mu-yuz, yonusam kenef ıprığı mıyız len? Ak anam beni “Şefdeli çiçeği gibi ak pembe gızım. Gızımı beyle pašalâ istesin, her gün pirzolayla beslesin. Gızım ak bullir gibidir, gara üzüm yedi mi ümüğünden geçekene görünür.” deye sevedi. Sen ne zannediyon? Hurda daha ilk meddabı bitireli haç sene oldu? Başım bacadan çıkmadı. Etin gantar dutâkana, elle yüzüne bakakana eh de demişle. Hel’amma benim daha yaşım kaç? Saçımın teline müşderi kırk dene. Zengin değıliz amma gendimize göre tenceresinde bişirip gapağında yeyoz. Beni bişirdiği yenmez, yüdüğü gevilmez, yedi dağın otunu yemiş, yediği tepit, geydiği gaput gızlâdan mı sandın? Yaladım doyamadım, yamadım geyemedim decek hâlim yok hamd osun. Elindeki yarım hamırsız, netdiğin bellem belirsiz senin. O gadâ da gubarlanma. Ağzına bakan, zabahına bayram olcek

zannetcek. Eli bağlı duvara çıkılmaz. Kesersiz çivi çakılmaz. Nefesin varsa zurna çalâsın. Sen heç gendini düşünmeyon. Zoy zoy geziyon. Gazanır köşeye gorsun, on olur, heç olmazsa yarın sırtına don olur. Saçına ilimon sıkıp daramayı biliyon da gendine iş aramayı niden bilmeyon? Gız istemeye geldiğinizde “Ođlun ne iş ediyon?” deye bizimkile sorâsa anan: “Arık başında iki dene guzu güdüyo.” mu decek? Yağını bulgurunu hazırlamadan aş bişirmeye durulur mu? Yüz direm zere ile baş değmene çıkılmaz. Gapıma çift atlı payton isterin demeyom amma “gır eşşekde paldım, ben seni aldım” demeyle guru lafila bitiyo mu? Varlık olmadan dirlik nasıl olcek? Yarın çalı çırpı bulup ocağı yakdık deyelim. Tencereye barmağımızı mı goyup yeecez? Kebapçı kedisi gibi elden günden mi geçincez? Öyle gazandığını bezendiğine yetiremeyenlerden değılidir, eteğimin altında etem yok hamd osun. Amma geçincemeni bulmadan, bi kesere sap olmadan, denizdeki balığa duz sürtmenin âlemi yok. Parayla dirlik alamazsın, benden gözelini bulamazsın deyon boyuna. Sen de benden gözelini bulamazsın, hel’amma ne fayda iki çılback ancak hamamda yakıştır. Göğnün gırılmasın, benim gusuruma bakma. Doğrusunu söyleyon ben. Yoktan yonga gopmeyo. Sen yoluna ben yoluma... Hazırlâ Hızır’lâ yoldeşin osun. Daha nele çıkâ garşına. Bekleyen beklemesine amma nereye gadâ... Doğruyu söyleyen hora geçmez imiş. Ole ilimon yalamış gibi yüzünü buruşturma. Beni sona annâsın... Gusura bakma. Deceđim bu gadâ.. Allah seni de beni de eyilere düşürsün. Rabb’ime amanet ol.

Ag Gız Aba’nın Zıddık

Şeytanlar Sevinir

●Yörükzade Hikmet Özdemir

Ağalar beyler emreder
Yoksullar emrine uyar
Ağza bir parmak bal çalar
Şeytanlar buna sevinir.

Ağasına kuyruk sallar
İğne deliğinde bekler
Herkesle hesabı keser
Şeytanlar buna sevinir.

Eğri gemi eğri sefer
Fırsatı ganimet bilir
Köye yeni âdet gelir
Şeytanlar buna sevinir

Diline kira istemek
Bir nalına bir mihına
Budur çalımından geçmek
Şeytanlar buna sevinir.

Liyakat nedir dediler
Eline su dökemezler
Hizmet dışına ittiler
Şeytanlar buna sevinir.

Kış kıyamet kar alamet
Müflise mal mı kaptırdın
Mürekkebi kurumadan
Şeytanlar buna sevinir

Ağalık gitti yerine
Yolsuzluk girdi cebine
İtibar oldu kimine
Şeytanlar buna sevinir

Her devirde geçerlidir
Yalakalıklar sevilir.
Üç öğün akçe verilir.
Şeytanlar buna sevinir

Anadan Doğma

●Dursun Yeşil

Kibleye dönmeden yaşa, git hacca
Hakkıyla yaparsan sonuç alırsın.
Affi kesin görür müftüyle, hoca
Anandan doğduğun gibi olursun.

Kakışa kakışa tavaf yaparsın
Eve dönüşünde yoldan saparsın
Bedava bulunca önden kaparsın
Tövbene sadıksan temiz kalırsın.

Eşine, dostuna hediye arar
Sokak karıştırır oteli sorar
Kâfirin malına parayı verir
Aklında ne varsa onu bulursun.

Bin defa zinası vardır yalanı
Çok iyi uygular sözde falanı
İşine gelirse öper yılanı
Dört yok, beşinciye nasıl bulursun?

Her seferde farklı sokaktan geçer
Hangi cepte para varsa net seçer
Belki Kâbe görmez, barında içer
İnsanları aynı halde bulursun

Harpte bile farzdır namazı kılmak
Boş durur, zor gelir bir abdest almak
İstemez Allah'a niyazda kalmak
Mezarında yarın aynı solursun

Sakalın altına geçmişi gizler
Derin bakıversen görülür izler
Tüm günahlarına şahittir gözler
Dursunî'yi de aynı bulursun

Saygı Kalmadı-Tanıştığımızı Üzıldüm-Kardan Adam

● Salman Kapanoğlu

Saygıyı Oradan da mı Kaldırdılar?

İmam Hatip Lisesi ikinci sınıftayım. Edebiyat dersimize ünlü şair Erdem Bayazıt giriyordu.

Bir dersimizde, dilekçe konusunu işliyorduk. Arkadaşlarımızdan birine:

“Kalk bakalım tahtaya evladım! Örnek bir dilekçe yaz.” dedi.

Öğrenci dilekçeyi tamamladı, sonuna da “saygılarımla arz ederim” ifadesini yazdı.

Erdem Bayazıt:

“Dilekçeden saygılarımla ifadesi kalktı evladım!” dedi.

Arka sıralarda oturuyordum, bir iç çektim ve yüksek sesle:

“Eyvaaaaah hocam!”

Hocamız şaşırdı:

“Ne o oldu evladım?”

“Saygıyı oradan da mı kaldırdılar?”

Tanıştığımızı Üzıldüm

Bin beş yüz kişilik yurdun bini kız, beş yüzü de erkek öğrenciydi. Ortak kullanılan kantinde yeni tanışmalar, aşklar vesaire...

Her bir masada en az on-on iki kişi olur, yer bulamayanlar ayakta kalırdı. Oturunca da her masada tanışma merasimleri...

“Ben Necla.”

“Ben Ali, memnun oldum.”

“Ben Zerrin.”

“Ben Hasan, memnun oldum.”

Sıra bana geldiğinde:

“Ben Şükran.”

“Ben Salman.”

“Salman memnun oldum.”

Ben istifimi bile bozmadan:

“Ben çok üzıldüm!”

Masadakiler buz kesildi. Herkes şaşırdı. Şükran merakla:

“Neden üzıldünüz?”

“Sizinle daha önce tanışmadığıma üzıldüm!”

Masadakiler o şaşkınlık içerisinde kahkahayı bastılar.

Hep bir ağızdan

“Vaaaaayyyyyy!”

Kardan Adam

Selçuklu ve Osmanlı medreselerinde ders görülen odaların pencereleri küçüktür. Sınıfa giren talebenin dış dünya ile alakası kesiliyor, kendini tamamen dersine veriyor.

Kahramanmaraş Lisesi'nde görev yaparken sınıfların pencereleri çok büyüktü. Öğrenciler, güneş ışığından faydalanırken, öğretmenin ışığından mahrum kalıyorlar. Hatta okulun ön bahçeye bakan sınıflarıyla, arka bahçeye bakan sınıfları arasında çok fark var. Her iki tarafta da ders yaptım, ön bahçeye bakan sınıflarda dikkat dağınıklığı daha fazla.

Bir kış günüydü, ön bahçeye bakan sınıfta derse girdim. Kar hafif hafif yağıyordu.

Öğrenciler, benim şevkle anlattığım dersi dinlemeyip okul bahçesinde kardan adam yapmak için kar toplayanları seyrediyorlardı. Ara ara uyardım ama rağmen dersin sonuna doğru öğrencilerin gözü tamamen dışarıya döndü.

Bir bakayım dedim, bu çocukların bu kadar dikkatini çeken ne diye. Bir de ne göreyim, o hafif hafif yağan kardan öğrenciler büyük bir kardan adam yapmışlar. Ders anlatmayı bırakıp uzun uzun kardan adama baktım.

Öğrenciler:

“Hocam, çok güzel yapmışlar değil mi?”

Ben, biraz sinirli biraz üzgün bir şekilde:

“Bu öğrencileri tebrik ediyorum. Onlar, sizin dikkatinizi çekti de ben onlar kadar başarılı olamadım. Ben insandan adam yapamazken, onlar kardan adam yaptı. Onlar benden daha başarılı.” deyince öğrencilerin dışarı çevrilen başları bu kez önlerine düştü.

Köyden Şehire Serüven

●Hacı Musa Tuncer

Yıl 1975 ekim ayı... İş güc tırıp, okullar açılmaya başladı, şehirde okuyan öğrenciler hazırlıklarını tamamladı ve peyderpey şehirlere geddiler. Ben de ilkokul son sınıfıydım. Okul evimize çok yakın olmasına rağmen okula anca bir hafta sonra varabildim. O yıl bizim köye iki bayan öğretmen geldi Ayşe Uçar (Osmaniye'li) ve Hülya Çapar (Tersus'lu). Yaşıyollarsa Allah hayırlı uzun ömürler versin, öldüler ise Allah ırâhmat eylesin. Sınıflar birden beşeşaa garşig okuyog,

Anşa Hoca: "Çocuklar saçlarınızı kestirin, şu kitapları da temin edin." dedi, tabii bu bir emir benim uçun, mutlaka öğretmenin dedii dutulacag, bunun üzerine ben hemen eve gelir gelmez anama dedim kine:

"Ana öğredmen saçınızı gırgdırın, şu kitapları alın dedi." Anam da:

"Tamam oolum, Bekir emmine de, o saçını gırkar." dedi,

"Ana kitaplar noolacag nerden bulacaam?" dedim,

"Onu da Osmaniye'ye ged al gel, hemi de babanı görün." dedi. Bu demde babam, Anşa Hoca'nın babasının: "Çok güzel gıraatın var bu köyde harcanma, gel seni Osmaniye'deki böög camiiye meezin olarak dıkıyım, gendini gurtar, bir sürü çocuun var." demesi üzerine babam geddi ve orada göreve başladı, daha sonura da İskenderun Demir-Çelik pavlıkasına dıkıldı. Neyise Osmaniye'ye gedecemii duyduğum ya sevincimden cirit atıyom, bu ikinci gedişim olacag, gendime güvenim var, birinci gedişimi Mustafa abim bir dalavere ile götürmüştü çünkü. Neyise hemen evimizin bitişiğindeki ikinci gadda bulunan dedemin evine, dama çıgdım, bagdıımıdı emmim evde damdan aarı etirafi tamaşa ediyog, yanına vardım, Bekir emmime:

"Emmii!" dedim. Emmim de:

"Hı yiyenim." dedi.

"Emmi saçımı gırkan mı?" dedim.

"Yiyenim hele bir dur, gırkarım." dedi. Yanında birtii eeleşdim, bagdım emimin saçımı gırkacaa mırkacaa yok. Ben isdiyom ki hemen olsun. Babam da olmuyancı emmime de gendeendime gönüllendim. Babam olsa hemen

gırkardı deen.

Hemen aşşaa endim babamın traş dakımı çentesini, aynasını, bir galib da sabın alıp Cahan'ın gıyına dooru geddim. Kimsenin habarı mabarı yog tabii bu işden, Gafamı yülüyücüyüm galan, gafama guydum. Fakat saçlarım ee uzun, ııcagda Cahan'a tumup çıka çıka saçımın irengi bile deemiş, köyün üst tarafında Ceyhan Nehri'nin kenarında bir yere oturdum, aynıya bakaragdan kellemi ee bir sabınnadım, cileti mekinesine dagdım, başladım traşa, vurdum cileti. Abavv çatır çatır ediyog saçlarım, ön kısmından bayaa yülüdüm, sabın kellemde dondu, cilet bir türlü kesmiyo, mekinenin aazı hemen saç doluyog, gafa derimden bir gaç yeride kesmişim bu arada, ganamıya başladı, yüzüm gözüm gan ve gıl, başımı Cahan'da yiykiyap yiykiyap devam ediyom. Bagdım olacaa yog çare arıyom. Ee birde bagdıımıdı teedeşim olan bizim emmoolu Musdili Eşe'nin yurdunda emilig güdüyo, galan ona ıslg çaldım:

"Bureel hele bureel!" deen, o da geldi.

"Ulan gaydaş sen ne yapıyon bööle? Kelliyen her yeri gan olmuş taman abavv!" dedi. Ben de:

"Ulan emmoolu birtii de sen çabala, yülü hele, aha sana cilet." dedim. O da:

"Tamam gaydaş gaygı edme, ben şindik yülürüm, sen kelleni küllüg dud." dedi. O da epiye uuraşdı fakat zar zor kellemın arka kısmını ala bula birtii eddi, soura:

"Emmooyu bööle olmuyog sen ken eesi eve ged." dedi. Amma halıma bakıb gülmegden de aglı gediyo bu demde.

"Pekiinci." dedim. Eveeldimidi anam ırâhmadlıg bir bagdı bana:

"Abavv oolum sen ne duddun bööle? Otur baam şu sandaliyeye." dedi. Birtii de o gazımıya başladı kellemi, gafamın derisi cayır cayır yanıyo. O ara şööle bir bagdıımıdı Anşa Hoca caminin ordan bizi tamaşa ediyog, gülmegden yerlere yatıyo. İçimden de: "Bu işi başıma sen açdın zatı." diyom amma ne çare! Gafam gene de el gün içine çıkacag daal daha. Derken emmim durum vaziyeti gördü:

"Olen yiyenim ben seni traş edeedim taman, nediin evdin bire bööle, gel bahiyim."

dedi, yokarı dama çıkardı. Uzadımıyag kellemi gözeelce abbaa tertemiz yülüdü, ensem de bir şaplak vurdu güleregden;

“Hadi baam gözel oldu hoo!” dedi.

Artık saç gırgıma işi tamam, galan Osmaniye’ye heyle gedeceem onu düşünüyom. Sabah oldu okula vardım, amma Anşa Hoca gafama bakıyo çağdırmadan da gülüyo. Noolduyusa çocuklardan hoşuma geden bir habar aldım: “Yarin Goç Hasan emmi moturunan Yeeköy’e gedecek.” dediler. Bu olaya cib sevindim, aasamdan gayıtlarımı gördüm, anam da “Temam” dedi zatı. 50 keedde tüfenkli kaad para verdi.

Sabaanan erden yekindim, keten pontilimi, bez spor ayaggabımı neem geydim beni uurladılar. Köyün orta yerinde, susanın gıyına dooru gedyom, gedyom amma gardaşım kefime diyeceg yok, yürürken ayaggabımın izi berk çıksın deen gumlu yerlere basıyom, geri dönüp dönüp izime bakıyom, bu demde Fatik nenenin evinin öönden geçiyom. Fatik nene gümbür yayarken bana: “Bayy bayy” diyo. Ben de eece gosgalanaragdan motura bineceem yere vardım, birez bekledim, birde bagdım ki Goç Hasan emminin moturu ormaniye binasının ordan göründü geliyo. Neyise motur geldi birgaç gişi daha var yanımda, hepimiz barabar dört tekerli naylona bindik. Hasan emmi:

“Sen neriye gedyon yeanim.” Ben de:

“Osmaniye’ye gedyom Hasan emmi.” Dedim.

“Pekiinci.” dedi. Naylona oturdug galan. Moturu oğlu Celal sürüyo, moturda da en az yedi gişi binili, hareket eddig. Laf heyka bol, herkes bir şey gonusyo hal hatır soruyollar, amma moturun sesi, naylonun hendeklerden geçerken sesi çok olduğundan herkes olanca gücüyle bağırarak gonusuyo ki anca annaşılıyo. Gocorman, Donuz Deresi, Tantan Deresi derken Kötü köye dooru gedyog, yolda kim el galdırıyosa alınıyo naylona, anca. Bagdımdı bizim dezzoolu Halit Yeeköy’e gedmeg uçun susanın gıyında yanında da bir tepsi ekmeenen vesait bekliyo. Motur durdu galan onu da aldığ naylona, birbirimizi özseet tanıdık yıldışıp merhaba eddig birbirimize. Üzüceğe geminin aazına vardığ, annaca geçip Boyalı üsdü Yeeköy’e gedecek, yahu gemiye bir bindig ki gardaşım hey

yavrım hey, yog bööle bişet! Bir halata baalı, iki gayıgdan oluşmuş dev bir gemi, suyun gücü ile yavaş yavaş annaca geçdig, birez ırampa falan çıktık langır lungur gedyog. Gıçımızda aarımadıg yer galmadı. “Allah şu Yeeköy’e bir varıyadıg.” diyom içimden. Boyalı’yı neem geçdig bu arada, Bosdannar’dan geçerken hayvannarın pisliğı moturun arka tekerlerinin çirtilğinden arka naylona dooru fincınıyo amma kimse oralı olmuyo, zatan toz torpaan gabili yok. Goç Hasan emmi diyo ki bu arada:

“Aerime naylonda ben olmasam bizim Celal şindiye çokdan Yeeköy’e eleddiidi sizi.” meğerse Hasan emmi motura ve Celal’a göz gulag olarak binmiş annaşılan. Uzadımıyag Yeeköy’e vardığ, bizim dezzoolu Halit’inen hemen indik, bir at arabası geçiyodu. Halit: “Paytoncuu” dedi, paytoncu hemen durdu bir tepsi ekmeni paytona goydu ve geddi. Orada öörendim paytonu, Artık Yeeköy’diyem, Osmaniye’ye geçeceem, önceden yerini bildiim mulibis garicine vardım. Dışı kare kare süslü önü kesik bir mulibis sırada begliyo, muavini: “Usmaniy usmaniy...” diye çırıyo, ben hemen ön gısmı şifor maaline bindim, gafam usdura, maavin bana bir bağdı:

“Nereediye sen Usmaniye mi?”

“Hee Osmaniye’ye gedyom.” dedim, seslenmedi. O “Usmaniy usmaniy...” diye devam ediyoy. İki gişi daha bindi, yarm seed sonura mulibisciye: “Seet doldu çık galan.” Dediler. Sonura mulibisci şiför vesaiti işleddi, gır gır gır yavaş yavaş hareket eyledik.

Şeherin çıkışına dooru daha gabırlığa varmadan saa başda bir abdal arvadı, el galdırdı, elinde bir horuz, üç çocuk, bir de çuval var. Maavin şifora bağdı: “Alag mı ne diyon?” dercesine, demiye galmadı mulibis durmuyasıyan barabar arka goltuu zabdeddiler. Bu demde horuz çırpınıyo, maavin horuzu aldı mulibisin üsünde bir yere ayaklarından baaladı, abdal arvadı:

“O horuza bişet olursa garişmam haa şiför efendi bee, sana ööle fas fas cuvara içiddirmem ha oa göre!” dedi. Şiför de oralı olmadı. Devam ediyok, Gabırlı, Garacaören’i geçdig Yarbaşı’na gelincik oradaki gayfenin öönde dörd gişi yolcu çıgdı, mulibisin içine dooru gafalarını sündürdüler, burunnarını dutaragdan geri çekildiler. Yolculardan biri “İşim acele.” deep bindi, di-

ğerleri mulibisciye: “Ede sen get biz arkadaa mulibisinin geliriğ.” dediler. Yahu bu demde içeri bir kokuyo kine bildiiniz gımı daal, tüm cemler açık vaziyedde devam eddig, Ganneeci di niyem bir alafınan geçdig, Maraş yoluna çıgdıg. Abdal arvadı:

“Şiför bee bir pilek guy da deeniyeğ galan, canaza arabası mı bu saykıla?” dedi. Şiför zatan alacaa yolcuları da gaybeddi ya gene heç oralı olmadı burnundan soluyo. Neyise hey yavrum hey! Her taraf vesait dolu, yol vızır vızır çermen çeşit vesaitler kimi aşşaa kimi yokarı gediolar, bööleliinen Osmanıye’ye dikıldıg galan.

Şiför Maraş petroluna dikılmıyasıyanın barabar el frenini çekdi saa başa gapıya doru seerddi. Bağdımdı abdal arvadıyanın dööş çalıyo. Abdal arvadı:

“Acemi misin nesin olen seen?” diyo, horuzu da goルトuuna gısdırımış enmiş gaçıyo bile, derdi yol parası vermiyeceg, şiför zorrannak yarım yolcu parası aldı. “Neelet olsun yafu!” diyerek şiför bana bağdı:

“Sen nerede eneceen” dedi.

“Gareçde eneceem.” dedim. Orda ensem ediresiye bulamam deen gorkuyom, yakın zatan garece vardıg, bağdımdı herkes endi gediyo. Ben de onnarınan gayıp oldum ordan. Beni güccügsünükler belli kine para neem isdiyen olmadı, ben de teklif etmedim zatı.

Galan Ulu Camii bulmak uçun gareçden gilbiye dooru gediyo, bir kenne gedmiş liim var ya aazımın tapına gediyo yaani. Valla goca camiinin mınarasını gördüm ohh çekdim hoo! Galan iş tamam, babam orda, bu demde seet 11 gımı. Derken caminin havlısına dikıldım, oraları bir iki golaçan eddim, babamı anca öölen namazı çıkışı görürüm dedim, evi biliyom fakat “Baba ben geldim dersem aalarım deen eve çıgmadım.” Dooru Çınarlı Gayfiye vardım, orda bir loo daşımı tuvarlaggımı söbeemi bir dibeg daşı var üsdüne oturdum, deene sen iş geride daha.

Tüket(it)ici

● İsmail Kılınç

Çağa ayak uydurayım diyerek
Akşamdan sabaha zaman tükettim
Sağdan ve soldan fikirler duyarak
Susma icat edip beyan tükettim

Önce altıma dar pantolon çektim
Sonra kulağıma küpeler taktım
Eskimiş ne varsa hepsini yaktım
Yıllanmış esvabı bir an tükettim

Gitar ve saz aldım kursa yazıldım
Spor salonunda demire asıldım
Baktım olmuyor nefesten kesildim
Şeklim olsun derken aman tükettim

Kutsal bir mabedim oldu aveme
Kimseler erişemedi havama
Kargocu misafir oldu evime
Yaz günü yaylada saman tükettim

Tüm tatil köylerinde izim vardır
Yurt dışına kaç defa gezim vardır
Netfiliks de bağlattım dizim vardır
Profile bakarsan roman tükettim

Afyon’u aradım kaymak saldılar
Rize’den istedim kuymak buldular
Ne isyan sezdim, ne caymak bildiler
Para gönderdikçe güman tükettim

Arabam var ki beygirden geçilmez
Motorum var ki aygırdan seçilmez
Yatım limanda yanından geçilmez
Her egzozda ayrı duman tükettim

Telefonum oldu çok megapiksel
Tabletin dokunacı pek çubuksal
Borç verenim paraları çabuk sal
Batmaya az kaldı yaman tükettim

Kılınç’ım, maddenin enteli budur
İster es geç, ister düşünüp kudur
Bu bir cansız cesetler korosudur
Konuşa konuşa lisan tükettim

Hâkim Delirmiş Galiba

● Sabit Eymen

Şirket yetkilisinin anlatımına göre olay şöyleydi. Davacı işyerinde, yayvan metal saç paneli dört kişi ile birlikte taşırken dikkatsizliği sebebiyle parmağını vıda yeri için açılan boşluğa sokmuş, malzeme kaide üzerine bırakılıp iteklendiğinde kaza geçirmiş. Olayda işçinin sağ elinin işaret parmağı birinci eklemden kopmuş. Davacı, avukatı aracılığıyla iş kazası sebebiyle uzuv kaybına dayalı olarak açtığı maddi ve manevi tazminat davası devam ederken de halen aynı iş yerinde çalışmaya devam ediyordu.

Hazırladığımız cevap dilekçesini katıldığımız ilk duruşmada (ki bu duruşma davanın 3. duruşmasıydı) mahkemeye sunduk.

Hâkim isim ve adreslerini bildirdiğimiz tanıkların bir sonraki celsede dinlenmesine ve sair hususlara dair ara kararını zabıt katibine tane tane söyleyerek yazdırdı. Avukatlar olarak yeni duruşma gününün söylenmesini beklerken ani bir gelişme oldu. Hâkim, duruşmaya sunduğum davaya cevap dilekçesiyle ekindeki vekâletnameyi sol elinde tutuyorken bir anda hışımla buruşturup âdeta topaç haline getirdi.

Mübaşir Hasan'a doğru "Ne oluyor böyle?" dercesine baktım. Mübaşir:

"Bizde olur böyle vakalar." der gibi başıyla işaretle bulundu.

Yaşadığım şoku henüz üzerimden atamamıştım. Sanki duruşma salonunda zaman durmuş ve her şey taş kesilmişti. Yaklaşık bir dakika kadar salonda kimseden çıt bile çıkmadı. Sürenin sonunda salondaki sessizliği bozan yine ben oldum ve hâkime:

"Hâkime Hanım, elinizdeki dilekçe galiba biraz kırıştı. Biz orada şu taleplerde bulunmuştuk." dedim. Dilekçenin dosyamda bulunan kopyasından ilk paragrafı okudum. Hâkim, sanki hiçbir şey olmamış gibi davranarak mahkeme kürsüsüne koyduğu dilekçeyi iki eliyle düzelttikten sonra normal hâlden de ciddi bir tavırla:

"Avukat Bey, dilekçenin okunmayan hiçbir yeri yok ki!" dedi ve az önce okuduğum paragrafı o da önündeki kağıttan tane tane okudu.

Duruşmadan çıkınca hâkimi şikâyet için mahkemeye aynı katta bulunan Adli Yargı Adalet Komisyonuna âdeta koşarcasına gittim. Komisyon başkanının, başsavcı ve ağır ceza mahkemesi başkanıyla toplantıda olduğunu öğrenince oradan ayrıldım. Kızgınlığım geçince bir daha konuyla ilgilenmedim.

Bir sonraki celse için duruşma salonunun bulunduğu koridora ulaştığımda, mübaşir Hasan: "Sabit Bey, haberiniz olsun sizin cevap dilekçeniz ve vekaletiniz dosyada yok. Benden duymuş olmayınız." dedi.

Hemen kendi dosyamdaki duruşma zaptını kontrol ettim. Zabıtta, cevap dilekçesi ve ekinde vekâletnameyi mahkemeye sunduğum yazılıydı. Duruşmadan sonra dava dosyasını mahkeme kalemine getirtip kontrol ettiğimde gerçekten içerisinde cevap dilekçem ve vekâletname yoktu.

Bir sonraki duruşmada da evraklar dosyaya geri gelmemişti. Anladığım kadarıyla hâkim kendisini şikâyet edeceğim düşüncesiyle dosyadan cevap dilekçesi ve vekâletnameyi çıkartıp saklamıştı. Nitekim süreç içerisinde herhangi bir şikâyet olmadığına kani olmalı ki olaydan yaklaşık altı ay sonra dava dosyasına önce davalı şirket vekaletnamesi, iki ay kadar sonra da cevap dilekçesi eklendi.

Dilekçe buruşturulması hadisesi sonrasında iki duruşma daha yapıldı. Bu arada herhangi bir sorunla karşılaşmadık. Sanırım dosyanın 26 Haziran'da yapılacak altıncı celsesiydi. O sabah İstanbul'da âdeta bardaktan boşanırcasına yağmur yağdığı için tüm yollarda trafik felç olmuştu. Güç bela adliyeye ulaştım. Duruşma salonunun önüne geldiğimde bizim dosyanın 4. sırada olduğunu gördüm. Mübaşir Hasan, beni fark edince:

"Avukat Bey, davacı vekili adliyeye gelmek üzereymiş. Kısa süre sonra burada olacağını ve kendisi gelinceye kadar dosyanın duruşmasını bekletmenizi rica etti." dedi.

Bir ya da iki dakika geçmeden isimlerimiz okundu ve duruşmaya çağrıldık. Duruşma salonuna girdiğimde hâkim bir avukatla tar-

tışıyordu. Konunun ne olduğunu anlayamadan davalı tarafa ait yere doğru ilerledim. Bu esnada mübaşir, hâkime karşı tarafın avukatının gecikeceğini söyledi.

Ben hâkimin bir şey demesini beklemeden:

“Bekleyelim o zaman Hâkime Hanım.” dedim.

Hâkim bana doğru gözlüklerinin üstünden dik dik bakarak:

“Bekleriz ama davacı vekili buraya gelir gelmez, hemen dosyamızın duruşmasına başlayın demeyin, başlamam!” dedi. Ben de hâkime:

“10.30’da Beyoğlu Adliyesinde duruşmam var oraya yetişecek vakte kadar bekleyebilirim.” diye cevap verip duruşma salonundan koridora çıktım.

Koridorda öğrendiğime göre bizden önceki dosyanın da davacı vekili duruşmaya saatinde yetişemediği için mahkeme kalemine telefon ederek celsesinin bekletilmesini rica ettiği için davalı avukatı hâkime, “Biraz bekleyelim.” demiş. Hâkim de muhatabına, “Ya duruşmanızı şimdi yaparız ya da öğleden sonra saat 14.00’te...” dediği için aralarında tartışma çıkmış. İçerideki tartışmanın sebebi anlaşılmıştı.

Bu arada zaman ilerledi, 09.50 sularında davacı şahıs mahkemeye geldi ama avukatı hâlâ gelmemişti.

Saat 10.00 oldu. Salonda devam eden duruşma bitmiş, sonraki dosyanın tarafları henüz çağrılmamıştı. Hâkime:

“Davacı vekili gelmedi ama davacı şahıs burada. Bizim dosyamızı alır mısınız?” diye rica ettiysem de hâkim hiçbir tepki vermedi. Kısa aralıklarla dört ayrı dosyanın duruşması daha yapıldı.

Nihayet saat 10.15 gibi karşı tarafın avukatı Mustafa Bey de duruşma salonuna geldi. O esnada duruşması devam eden dosya bitip bir sonrakinin taraflarını mübaşir çağırırken davacı vekiliyle birlikte hâkimden, dosyamızın duruşmasının yapılmasını istedik. Lakin hâkim pek oralı olmadı.

Saat 10.20 sularında, Beyoğlu Asliye Ticaret Mahkemesi yazı işleri müdürüne telefonla ulaşıp “Aslında tam vaktinde mahkemenizde hazır olurdum. Lakin iş mahkemesi hâkimi bizi rehin aldı bu nedenle gecikeceğim” diye takıldım.

Bu arada saat 10.30’u gösterirken hâkim iki

dosyanın daha duruşması tamamlamış ve sıradaki davanın tarafları çağrılmış ve onlar da salondaki yerlerini yeni almışlardı. Duruşma salonu dosyalarının sırasını bekleyen taraflarla vekillerinin hazır bulunması sebebiyle bir hayli kalabalıktı. Bulduğum yerden mahkeme kürsüsüne doğru bir iki adım atarak:

“Hâkime Hanım eğer şimdi dosyamızın duruşmasını başlatmazsanız ben Beyoğlu Asliye Ticaret Mahkemesindeki davam için ayrılacağım.” dedim.

Hâkim bir an sessiz kaldıktan sonra zabıt kâtibesine:

“Yaz kızım, mahkememizin 2009/506 esas sayılı dosyasının duruşması devam ederken...” Hâkim bu esnada başını bana doğru çevirerek “Dosya numaranız neydi sizin?” diye sordu. Ben ne olduğunu henüz anlayamadığım için cevap bile veremedim, “Dosya numarasını ve ismini söylemeyen bir avukat, ‘Bu dosyanın duruşmasına ara verip bizim dosyamızın celsesini başlatın.’ dedi.”

Daha fazla kendimi tutamadım ve hâkime âdeta çıkışircasına:

“Hâkime Hanım, dosyamın numarasını ve ismimi vermiyor değilim. Dosya numaram 2008/1125. Adım da Sabit Eymen. Daha önce de dilekçemizi buruşturup âdeta topaç yaptınız. Şimdi ben Beyoğlu Adliyesindeki duruşmam için buradan ayrılıyorum. Siz istediğiniz şekilde tutanak tutabilirsiniz.” deyip salonundan arkama bakmadan hızlıca çıktım.

Ertesi gün duruşma zaptını almak için uğradım. Duruşma zaptı aynen şu şekilde idi.

“...
...
Belirli gün ve saatte celse açıldı.
Davacı/Vekili Av. Mustafa ... hazır. Açık yargılamaya devam olundu.

...

Bu dosyanın duruşma saatinde mübaşir vasıtasıyla dosyanın tarafları seslenildi davacı vekili duruşma saatinde hazır olmadığından, davalı vekili de davacı vekilini beklemek istediğini beyan ettiğinden ve sırası gelen duruşmaların yapılması gerektiğinden bu saate kadar beklenildi.

Mahkememizin 2009/506 esas sayılı duruşması yapılırken, mahkememizin 2008/1125 esas

sayılı dosyasının tarafı olan bir vekilin, duruşma saatinde mahkememiz heyeti hazır olduğu ve bu vekil de hazır olduğu halde karşı taraf vekilini beklediğinden duruşma yapılamadığından ve bu avukatın duruşmanın talep ettiği saat itibariyle duruşma yapılmasını istediği, ancak bu avukatın duruşmanın yapılmasını istediği anda mahkememizin sırası gelen duruşması yapılıyor olduğundan ve yapılmakta olan bir duruşmanın yarıda kesilip bir başka dosyanın duruşmasına geçilmesi kanunen mümkün olmadığından, mahkememizin 2008/1125 esas sayılı dosyasının tarafı olan bu avukatın talep ettiği anda duruşma yapılması bu sebeplerle mümkün olmadığından bu avukatın talep ettiği anda duruşma yapılamadı.

Mahkememizin 2009/506 esas sayılı duruşmasına başlanmadan önce, mahkememizin 2008/1125 esas sayılı dosyasının tarafı olan ve sorulduğunda adını söylemeyen bir avukatın, duruşma saatinde mahkememiz hazır olduğu ve kendisi de hazır olduğu halde karşı taraf vekilini beklemek istediğinden duruşma tam saatinde yapılamadığı, ancak bu avukatın, kendi istediği saatte duruşma yapılmasını talep ettiği saat itibariyle mahkememizin sırası gelen ve duruşma yapılacağı günler öncesinden kendilerine bildirilen bir dosyanın duruşmasının yapılıyor olması sebebiyle sözlü olarak serzenişte bulunduğu taraf vekillerine söylenerek bu dosyanın duruşmasından önce böyle bir talebi olan bu avukat beyin duruşmasının yapılmasına muvafakatleri olup olmadığı soruldu.

Davalı vekilinin, bu avukatın işi acil ise sıramızı verebiliriz demesi üzerine mahkememizin 2008/1125 esas sayılı dosyasının taraf vekillerine seslenildi, duruşma saatinde mahkememiz hazır olduğu ve kendisi de hazır olduğu halde karşı taraf vekilini beklemek istediğinden duruşma tam saatinde yapılamaması nedeniyle serzenişte bulunan avukatın hazır olmadığı diğer taraf vekilinin de, 2009/506 esas sayılı dosyanın duruşması yapıldıktan sonra duruşmanın yapılmasını talep ettiği görüldü.

Davalı vekilinin rapora itiraz dilekçesi sunduğu görüldü. Örneği elden davacı vekiline verildi.

Davacı vekilinden soruldu: Bu celse aldığımız davalı vekilinin ek rapora karşı beyan

dilekçesini kabul etmiyoruz, meslektaşımız nezaket gösterip beni beklemiş, mazeretli sayılmasını talep ediyorum, masrafını da ben vereceğim, yeni duruşma günü verilmesini talep ediyorum, ben kendisine telefonla da haber vereceğim dedi.”

Bu sırada Mübaşir Hasan’la karşılaştık. Hasan:

“Avukat Bey, sen dün duruşmadan ayrıldıktan sonra hâkim, öğleye kadar baktığı tüm dosyaların duruşma zabıtlarına, ‘Bu davanın duruşması devam ederken, ismini ve dosya numarasını vermeyen bir avukat mahkememize gelerek bu dosyanın duruşmasına ara verip bizim dosyamızın duruşmasına başlayın dedi.’ şeklinde yazı yazdırdı” dedi.

“Hadi canım sen de, hiç böyle zabıt düzenlenir mi?” dedim. Hasan gayet kendinden emin şekilde:

“İsterseniz o gün saat 11.00’den sonra duruşması yapılan dosyalara bakın” diyerek duruşma listesini uzattı.

Birkaç dosyaya baktığımda gerçekten de tüm tutanaklara Hasan’ın dediği gibi aynı ifadelerin yazıldığını gördüm. Hatta bizim sevgili hâkimimiz aynı gün öğleden sonra yapılan dosyaların taraflarına da, sabahleyin bir avukat böyle böyle yaptı diye olayı ayrı ayrı anlatmış!

Olan olmuştu artık. Bu tutanakları gördükten sonra ayrıntılı bir dilekçe ile hâkim hakkında, “reddi hâkim” talep ettim. “reddi hâkim” talebimiz reddedildi.

Tabii sayın hâkimin psikolojik sorunlar yaşadığı, önceki yıllarda başka bir adliyede görevli iken uzun bir süre tedavi olduktan sonra mesleğe geri döndüğü, bilmem nerede “dayısı” olduğu (annesinin kardeşi) için dokunulmadığı(!) da kulağımıza geldi.

Sayın hâkimin bir iki yıl sonra iş mahkemesinden alındığını duydum. Nihayet bir gün kendilerini aynı adliyedeki bir ağır ceza mahkemesinde üye olarak görev yaparken gördüm.

Hayat böyle işte, bir o mahkemedesiniz, bir bu mahkemede...

Hayma Gözelleri

● Haydar Ali Nacar

-1-

Celil Kenger için

Teşt kazanın dibi dışından kara
Yokluğun şerrinden dal kıvıldamaz
Çadırın direği kişlenmez pura
Bu ellerde bizim hayma sararmaz

Kışın dam boyunca kar yağar köye
Loğ taşı baharı bekler usanmaz
Sobanın ardında dalıp hayale
Yazın yaylalarda hayma sararmaz

Avara adamın işleri çoktur
Damın süyüğünden ıslık çalınmaz
Kavuşmazsa gönül sevdaya toktur
Benz'in kararır da hayma sararmaz

Ölümden öte köy bizim obalar
Su testisi su yolunda kırılmaz
Kader oluverir ahmak çabalar
Gölge eden varsa hayma sararmaz

-2-

Bünyamin Bahar için

Akşama boranı sabah boranı
Darı ekmeğiyle öğün oluşmaz
Söyle, çektirmeyin burda duranı
Güze kavuşmadan hayma sararmaz

Dağ namazı yekin yatağından kalk
Abdestsiz adama namaz dayanmaz
Ne der ise desin beyhudedir halk
Kalabalık elde hayma sararmaz

İtin yalı pişmez ise geceden
Gurk cücüğü güzün sayıya varmaz
Horantayla katıklığı aş yemeden
Yağlı dürüm ile hayma sararmaz

Hele bağdaş kurup geç yamacıma
Soğan dürümüne bal yaklaşamaz
Üstüne sigara çay da yanına
Sohbet koyulaşır hayma sararmaz

-3-

Hasan Aydın Düzgün için

Peşin konuştuk hep hazır var iken
Borç yiyen keseden al defteri yaz
Bıçak sırtı yolu gözün kesmişken
Namerdin kavlından hayma sararmaz

Av neyine gerek hele temmuzda
Hınzıra dokuzlu kurşun sıkılmaz
Kurt bacaya yuva yapar ayazda
Kuzu melemese hayma sararmaz

Kasketi çevirip namaza dursan
Şeytanın iğvası boşuna olmaz
Lâ havle vel... deyip selama kalsan
Bu akıl fikirle hayma sararmaz

Bu yollardan geçen eskilere bak
Nuh der de peygamber diline almaz
Yönünü kibleye dönmemiş ya Hakk
Kâbe yollarında hayma sararmaz

-4-

Yunus Ceyhan için

Adam boyu yokluk diz boyu çamur
Şayak kumaş şalvar kirden tanınmaz
Perişan halime yetişir yağmur
Güneşin bağında hayma sararmaz

Kıştan tımar ettim bağı bahçeyi
Dal kestim davara insan varamaz
Suya attım taşıyorum keçeyi
Sürü aç kalırsa hayma sararmaz

Bir çift öküz koşup kara sabana
Ağaran şafakla yolda kalınmaz
Pekmez dürüm eyle sabah çorbana
Kebabın tüttüğü hayma sararmaz

Suya yakın olsun deyu yurtluğun
Derenin sazağı gece durulmaz
Tilkiyi azdırır culuk tavuğun
Siyeçsiz ortada hayma sararmaz

Kadrolu Muhtar/on beş (Çalgıcılar)

● Mehmet Pektaş

Gırgır şamata Kara Ali'nin depodan bozma bürosuna vardık. Bizim köyün bütün düğünlerini yıllardır Kara Ali yaptığından köyü yediden yetmişe tanırdı. Mahmut kapıdan girerken maskesini çıkardı. Kara Ali ile kucaklaştı. Ben maskemi iyice yukarı çektim. Şöyle uzaktan selam verip oturayım diye düşündüm. Kara Ali, Mahmut'tan uzaklaştıktan sonra benim üstüme geldi.

“Çıkar su maskeyi yüzünü görek ağam.” dedi.

Maskeyi aşağı indirip boynuma sarıldı. Aylardır virüs korkusuyla yaşıyordum, bazen hiç istemesem de insanlarla temas etmek zorunda kalıyordum. Böyle anlarda psikolojik olsa gerek sağım solum kaşınmaya başlıyordu. Kara Ali, beni bıraktıktan sonra yine kaşınmaya başladım:

“Çay söylüüm ağam.” dedi. Mahmut:

“Ali, önce bir su ver. Dilim damağım kurudu.” dedi.

Ali, dükkânın bir köşesindeki saksılara doğru yöneldi. Saksıların yanındaki kirli tası alıp dışarı çıktı. Biraz sonra bir elinde çay tepsisi bir elinde kirli tasla geldi. Çayları önümüze koydu. Camın kenarındaki bardağı aldı. Bardak yarısına kadar dura dura sararmış suyla doluydu. Suyu çiçeklerin dibine döküp bardağı getirdiği suyla doldurdu. Mahmut suyu bir dikişte bitirdi:

“Bir daha kat.” dedi.

Bardak bir daha doldu, Mahmut bunu da bağrına akıta akıta içti. Ali, bardağı doldurup bu defa bana uzattı. Tıpkı televizyondaki gibi yeşil yeşil virüslerin bardağın üzerinde kımıl kımıl gezindiğini görüyordum. Maskemi yukarı doğru çekip:

“Sağ ol ben içmeyeyim.” dedim.

Mahmut, Ali'nin elindeki bardağı alıp “İç iç” diye önüme önüme uzatıyordu. İster istemez bir yudum alıp bıraktım. Köye vardığım gibi avluda soyunup kendimi banyoya atacaktım. Ben bunları düşünürken Mahmut söze başladı:

“Ali'm bizim tatlı bir telaşımız var. Nuri'yi napsipse bu defa evlendiriyoruz.” dedi. Ali:

“Hayırlı olsun ağam.” dedi. Mahmut:

“Sağ olasın. Bizim düğünde çalgı çalacaksın.” dedi. Ali:

“Sağa gurban olurum, çalarık ağam.” dedi. Çekmeceden eski bir ajanda çıkardı. Ajandanın baş tarafında şarkı sözleri yazılıydı. İlk sayfaları çevirip düğün tarihlerinin yazılı olduğu kısmı

açtı.

“Ne zaman?” dedi. Mahmut:

“Haftaya...” deyince Ali kafasını kaldırıp bakışlarını Mahmut'a dikti:

“Ne diyon ağam sen? Bu iş son haftaya mı bırakılır? Altı ay önce gelecektin.” dedi. Mahmut telaşla:

“Ocağına düştüm Ali, beni araya sıkıştırıver?” dedi. Ali:

“Olur mu öyle şey ağam? Bizim buraları bilirsin çalmaya bir başladık mıydı pazar günü gelin alınsaa gadar çalarık.” dedi. Mahmut'un morali bozulmuştu. Bense içten içe sevinirken Mahmut kendince çare düşünüyordu:

“Tanıdığın kimse yok mu Ali?” dedi. Ali:

“Ben senin hatırına aşiretten bizim teberleri arayayım ama bu saatten sonra kimseyi bulamazsın ağam.” dedi. Telefonunu çıkardı, belki on kişiyi aradı, o on kişi de kendi tanıdıklarını aradı. Mahmut, normal ücretin birkaç katını bile vermeye razıydı ama aranan herkes doluydu. Mahmut'un rengi değişti, kulaklarına kadar kızardı. Bana döndü sesi ağlamaklıydı:

“Muhtar'ım ne yapacağım ben şimdi?” Mahmut'un bu yüz ifadesine hiç dayanamıyordum, ne zaman görsem ona karşı kızgınlığım bir anda geçiyor, yerini acıma duygusuna bırakıyordu. Ama bu defa çalgıcı bulunamamasına sevinmiştim:

“Mahmut ne yapalım? Teyple idare edeceğiz.” dedim.

Mahmut başını önüne eğdi, gözlerini sildi:

“Bir evin bir oğlu dedim. Davullu zurnalı düğün edip evereyim istedim. Ne kara bahtım varmış.” dedi. Tam o sırada Ali'nin aklına birisi geldi:

“Dur hele ağam, bizim Çankayalı Niyazi belki boştur.” dedi. Mahmut başını kaldırdı:

“N'olursun ara, gelsin kaç paraysa vereyim.” dedi.

“Oğlum Ali, Ankaralıyı anladık, Sincanlıyı anladık, Ayaşlıyı, Kayaşlıyı anladık da Çankayalı ne oluyor?” dedim.

“Uzun hikâye ağam.” dedi. Mahmut'a döndüm:

“Mahmut, Çankaya neresi, bizim köy neresi? Hem bak adam Çankayalıymış bizim buraların havalarını bilmez.” dedim. Bu defa Kara Ali:

“Bu adam hep buraların havalarını çalar söy-

ler ağam. Fukara zamanında gaset bile çıkardı.” dedi.

Mahmut’un gözleri parladı:

“Ne duruyorsun Ali, ara! Hem benim gibi adamın düğününe böyle meşhur sanatçı yakışır.” dedi. Ali tuşları çevirirken Mahmut belki cayar diye:

“Oğlum bu adam çok para ister.” dedim.

Mahmut:

“Kaç para isterse istesin, yeter ki bizim düğün çalgısız kalmasın.” dedi.

Ali, sesi dışarıya verdi. Telefon birkaç defa çaldıktan sonra hırıltılı bir ses:

“Alo!” dedi. Mahmut öyle havaya girmişti ki bu hırıltılı sesi birkaç defa alkışladı. Can kulağıyla konuşmaları dinliyordu. Ali, Niyazi ile hoşbeş ettikten sonra konuya girdi:

“Ağam düğün çalan mı?” dedi. Niyazi:

“La düğün mü var ki çalak!” dedi. Ali:

“Burda bi ağam var, düğün edecek. Ben doluyum. Şu işi bir görüver ağam.” dedi. Niyazi öksürdü:

“Görek de ritimcim yoh Ali. Bizim ekip dağıldı gitti.” dedi. Ali:

“Sefer varıdı o nerde ağam?” dedi.

Niyazi uzunca bir öksürükten sonra:

“Valla o çok oldu, hastaneye temizlikçi girdi.” dedi. Mahmut, Ali’yi dürtüp: “Bir arasın belki gelir.” dedi. Bunun üzerine Ali:

“Gurban olduğum bir arasan gelmez mi?” dedi. Niyazi tıksırarak konuştu:

“Canını yidiğim o memur oldu diyom.” dedi. Ben çalgıcı işinin olmayacağını düşünerek seviniyordum. Ali:

“Ağam sen yine de bir ara!” dedi. Niyazi, düğünün tarihini öğrendikten sonra Sefer’i aramak için telefonu kapattı. Mahmut heyecanla telefonun çalmasını bekliyordu. Biraz sonra Niyazi, Ali’nin telefonunu çaldırıp kapattı. Ali onu geri arayıp sesi yine dışarı verdi:

“Alo!”

“Alo! Ali’m Sefer’le gonaşım. Geliyok, düğün günü sabahtan ordayık.” dedi. Mahmut bunu duyunca ayağa kalkıp oynamaya başladı. Ben acaba aklını çelebilir miyim diye:

“Mahmut oğlum ta Ankara’dan gelecek bu adam, çok para ister ödeyemezsin. Sonradan demedi deme.” dedim. Mahmut’un hiç umurunda değildi. Ben böyle deyince Ali:

“Ağam kaç para alacan onu da duysunlar.” dedi. Uzunca bir öksürük nöbetinden sonra boğuk ses: “Münasip bir şey versinler işte Ali.” dedi. Mah-

mut’un keyfi yerindeydi. Ali’yle vedalaşıp oradan ayrıldık. Köye dönecekken Mahmut’un telefonu çaldı. Arayan Nuri’ydi.

“Kuaförü unuttuk baba.” dedi. Mahmut:

“Başlatma kuaföründen!” dedi. Nuri’nin ısrarları karşısında:

“Tamam tamam ben ilçedeyim, bakarım.” dedi. Telefonu kapandıktan sonra:

“Mahmut kuaförü de mi ayarlamadın?” dedim.

“Eski köye yeni âdet getirecekler. Ne gerek var şimdi durup dururken masrafa?” dedi.

“Mahmut, şimdi gençler hep böyle. Kuaföre gitmeden evlenen yok.” dedim. Mahmut’un derdi başkaydı.

“Sadece gelin olsa neyse, şimdi çor çocuk hepsi gelmeye kalkar. Araba tutmak gerekir, kuaför faturası caba... Ben bu kazığı evlenirken yedim bir daha yemeye niyetim yok.” dedi.

“Çalgısız olur ama kuaförsüz olmaz Mahmut. İstersen Niyazi’yi ara vazgeçtiğini söyle, kuaför tut.” Mahmut, buna razı olmadı. Yolumuz Kuaför Şaziye’nin dükkânının önünden geçiyordu. Dükkânının önüne gelince durdum:

“Git konuş gel.” dedim. Mahmut gönülsüzce kuaföre girdi, on dakika sonra yüzü gülerek kuaförden çıktı.

“Konuştum. Sen düğün günü sabahtan gelip Şaziye’yi alacaksın. Şaziye sadece gelinin saçını makyajını yapacak, işi bitince getirir bırakırsın.” dedi.

“Mahmut benim başıma iş çıkarma. Hem kuaförü neden köye götürüyorsun? Gelini buraya getirsene.” dedim. Mahmut:

“Dedim ya muhtarım, gelinin arkasından bir otobüs adam gelir. Böylesi daha kârlı.” dedi.

“Mahmut asıl bu eski köye yeni âdet. Beni karıştırma bu işe. Kuaförü başkası alsın götürsün.” dedi.

“Sen arabayı verirsin, birine getirtiriz.” dedi.

“Mahmut, ben sana bu arabayı hediye edeyim. Al senin olsun, tepe tepe kullan.” dedim.

“Yok gardaş ne yapayım ben senin külüstürünü?” dedi. Sinirlendim, frene bastım:

“İn lan aşığı.” dedim. Bu defa:

“Yanlış anladın muhtarım Mercedes mübarek Mercedes.” dedi, eliyle arabanın göğsüne vurdu. Mahmut’un bir anda 180 derece döndüğünü görünce gülmekten kendimi alamadım. Arabayı yeniden hareket ettirdim.

Köye geldikten sonra Mahmut reklama başladı. Her gördüğüne “Ta Ankara’dan sanatçı getiriyorum. Kaseti bile var.” diyordu.

Ah Şu Kitap

●Şakir Şükür

Bir roman yazdım yarına hatıra
Ah şu kitabın başına gelenler
Düşüm yayımlatma sevdasına
Ah şu kitabın başına gelenler

Anlattım derdimi üç beş kişiye
Danıştım çok akıllıya deliye
En sonunda tıkladım internete
Ah şu kitabın başına gelenler

Önce gidip çıktırı al dediler
Yayıncı kapısını çal dediler
Meşgulse içeriye dal dediler
Ah şu kitabın başına gelenler

Dosyayı çıkarıp aldım elime
Şöyle baktım kapaktaki ismime
Yürü oğlum dedim kendi kendime
Ah şu kitabın başına gelenler

Sorarak zor buldum yayınevini
Eski bir handa numara kırk iki
Küflü bir tabelada yazılı ismi
Ah şu kitabın başına gelenler

İçeride bir sandalye bir masa
Sığamazdık bir kişi daha olsa
Selam verip girdim elimde dosya
Ah şu kitabın başına gelenler

Anlatırken kâfi gerek yok dedi
Böyle kuru lafa karnım tok dedi
Elinde dosyayla gelen çok dedi
Ah şu kitabın başına gelenler

Lütfedip bir göz atmadı dosyaya
Dedi yayımlarız para hazırsa
Yirmi kitap sana gerisi bana
Ah şu kitabın başına gelenler

Söverek çıktım, gittim başka yere
Dedi talibim muazzam esere
Tam bir Türk klasiği layık nobele
Ah şu kitabın başına gelenler

Dolar uçtu dayı kağıt pahalı
Sen çekmelisin bütün masrafları
Sonra anlattı bir telif masalı
Ah şu kitabın başına gelenler

Dedim evlat ben emekli adamım
Param olsa borcu derdi kaparım
Bütün telifi sana bırakayım
Ah şu kitabın başına gelenler

Para yoksa bu iş olmazmış
Editör, dizgici, grafikçi varmış
Baskıyı ve dağıtımı saymamış
Ah şu kitabın başına gelenler

Dolaşa dolaşa akşamı ettim
Az kalsın bu işten vaz geçecektim
En iyisi kendim bastırmak dedim
Ah şu kitabın başına gelenler

Bir matbaa buldum uygun fiyata
Sonunda kavuşmuş oldum kitaba
Öpüp koklayarak bastım bağrıma
Ah şu kitabın başına gelenler

Kitap kapağı solgun bir hoş geldi
Bazı sayfaların içi boş geldi
Işıklar söndü etrafım loş geldi
Ah şu kitabın başına gelenler

Yıgdık kitabı evin bir gözüne
Başladık hanım ile çekişmeye
Şakir tövbe etti bu işe tövbe
Ah şu kitabın başına gelenler

2. Dünya Şiir Günü

● Sealand Şiir Olimpiyatları

Her yıl geleneksel olarak Unesco tarafından düzenlenen Somut Olmayan Kültürel Değerler konulu Dünya Şiir Olimpiyatları'nın bu yıl Sealand'ın başkenti Sanelan'da yapılacağı duyuruldu. Sealand küçük bir ülke olduğundan bu yıl yapılacak etkinliklere sadece 24 ülke katılacaktır.

Sealand her ne kadar da BM'ye kayıtlı (W'si yok) 195 ülke arasında gösterilmesine de 550 metrekare yüzölçüme sahip dört tarafı denizlerle çevrili bir platform ülkedir. Bu yıl nobel edebiyat ödülü sahibi romancımız Orhan Pamuk'un yapmış olduğu lobi çalışmaları neticesinde, Amerikalı ve aynı zamanda Pamuk'un bibisi olan 2020 Nobel Edebiyat Ödülü sahibi şaire Louise Glück'in de girişimleriyle Liberland ve Netherland'ın tüm baskılarına rağmen olimpiyatların Sealand'da yapılmasına karar verilmiştir.

Sealand'ın prens naibi Michael Bates basın açıklamasına göre olimpiyatlara katılım şartları şu şekilde belirlenmiştir.

Ön Hususlar:

- 1- Her şair internet üzerinden satışa sunduğumuz hosting sağlayıcıyı ülkesinin nüfusunun binde biri oranında satın alacaktır.
- 2- Her şairin internet üzerinden 1000 paund karşılığında vatandaşlık belgesi alması gerekmektedir. (İngiltere, Amerika Yerleşik Devletleri ve Kanada dahil)
- 3- Havadan ve karadan ulaşım için otoyol ve havaalanımız bulunmadığından ulaşım İngiltere üzerinden sağlanacaktır. Olimpiyatlara katılacak tüm şairler ve her ülke için bir kameraman (sunucusuz) şengel vizesi almak mecburiyetindedir.
- 4- Deniz yolu ile gelecek olan katılımcıların platforma çekilmesi için kişi başı 500 paund ayakbastı parası peşin olarak alınacaktır.
- 5- Olimpiyatlara katılan şairler, şiirlerinin daha önce hiçbir yaygın organında yayınlanmamış, (sosyal medya dahil) şiirlerinin kitaplaştırılmamış olduğuna dair ülkelerinin ilgili makamlarından apostilli belge almalıdırlar.
- 6- Şairlerin olimpiyatlarda okuyacakları şiiri mutlaka ezberlemeleri gerekmektedir.

Yan Hususlar:

- 1- Olimpiyat elemeleri Fifa kuralları benzeri bir şekilde yapılacaktır.
- 2- Eşleşmelerde bütün ülkelere eşit haklar tanınacaktır.
- 3- Birleşmiş Milletler daimi üyesi olan ülkeler (Amerika, İngiltere, Rusya, Çin ve Fransa) eşitlik ilkesine aykırı kararlar aldıklarından olimpiyatlara katılamayacaktır.
- 4- Olimpiyat elemelerine 190 ülke katılacak ve 24 ülkenin şairi Sealand Şiir Olimpiyatları'ndaki finallere katılacaktır.

Finallerde İlk Üç Dereceyi Alan Şairlere Verilecek Ödüller:

- 1.'ye yazılı turalı 1 adet Sealand doları (arkalı önlü 24 ayar altından)
- 2.'ye yazılı turalı 1 adet Sealand doları (arkalı önlü saf gümüşten)
- 3.'ye yazılı turalı 1 adet Sealand doları (arkalı önlü saf brozdan)
- 4.'ye iki teker arasına taş sıkışmış işaretli bakır Sealand doları verilecektir.